

XLVI. 6958 (1450) mense iulio ind. XIII.

Despota Demetrius Palaeologus filius Georgii Gemisti, Demetrio et Andronico, confirmat possessionem terrarum Brysis et Phanarii.

† Οἱ οἰκτεῖσι τῆς βασιλείας μου, ὃ τε κύρις Δημήτριος καὶ κύρις Ἀνδρόνικος οἱ Γεμιστοὶ ἐνεφάνισαν ἀργυροβούλλον τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ ἀσιδίου καὶ μακαρίτου δεσπότη, τοῦ Πορφυρογεννήτου, δι' οὗ εὐεργετῶνται ὁ μὲν κύρις Δημήτριος τὸ κάστρον τοῦ Φαναρίου, ὁ δὲ κύρις Ἀνδρόνικος τὸ χωρίον τὴν Βρύσιν μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ δηλουμένης δυνάμεως καὶ τῶν καθόλων εισοδημάτων αὐτῶν ἄνευ τῆς δόσεως τοῦ φλωριατικοῦ, ἐνεφάνισαν δὲ καὶ θεῖον καὶ σεπτὸν χρυσοβούλλον λόγον τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ βασιλέως, δι' οὗ τὴν τε πρὸς τοὺς τοιοῦτους Γεμιστοὺς διὰ τοῦ εἰρημένου ἀργυροβούλλου ἐπιβεβαίωται τοιαύτην εὐεργεσίαν καὶ προστίθεται αὐτοῖς καὶ τὴν τοῦ φλωριατικοῦ δόσιν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν τελευταίαν, καὶ εὐεργετεῖ αὐτοὺς ἔχειν καὶ ταύτην, καθ' ὃν τρόπον ἔχει ἕκαστος τούτων, ὁ μὲν τοῦ Φαναρίου, ὁ δὲ τῆς Βρύσεως τὴν τε ἄρχην καὶ τὰ ἄλλα εισοδήματα. καὶ ἐζήτησαν καὶ παρεκάλεσαν, ἵνα τύχῃσι καὶ ἀργυροβούλλου ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἐπὶ τούτοις, πλείονος αὐτῶν ἀσφαλείας καὶ βεβαιώσεως ἕνεκα. ἡ βασιλεία μου οὖν τὴν τοιαύτην αὐτῶν ζήτησιν καὶ παράκλησιν εὐμενῶς προσδεξαμένη τὸν παρόντα ἀργυροβούλλον ὀρισμὸν αὐτῆς ἀπολύει, δι' οὗ δὴ καὶ διορίζεται καὶ εὐεργετεῖ πρὸς αὐτοὺς, ὡς ἂν κατὰ τὴν δύναμιν καὶ περίληψιν τοῦ τε εἰρημένου ἀργυροβούλλου καὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ προβάντος σεπτοῦ χρυσοβούλλου, ὁ μὲν κύρις Δημήτριος [κατέχη καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς] τὸ κάστρον τὸ Φανάριον μετὰ πάσης τῆς νομῆς αὐτοῦ καὶ περιοχῆς καὶ ἄρχῃ οὗτος αὐτοῦ καὶ κεφαλατικεύῃ, παρὰ μηδενὸς τῶν ἀπάντων εἰς τοῦτο διενοχλούμενος, καὶ νέμῃται αὐτὸ [κυρίως καὶ δεσποτικῶς, ἔτι καὶ ἀναφαιρέτως, καὶ] ἀναποσπάστως, λαμβάνων ἐξ αὐτοῦ καὶ τὰς συνήθεις καὶ τεταγμένας δόσεις αὐθεντικῶς, καθὼς ἂν παραδίδονται πρὸς αὐτὸν ἀπογραφικῶς, καὶ ἀξίσεις ποτε εἰς αὐτὰς [ἤτισοῦν εὐρίσκηται, τὴν τε ὑπὲρ τοῦ κεφαλατικίου] δηλονότι καταλογιζομένην, καὶ τὰς μύζας ἀμφοτέρως, εἴ τε τι ἐκείσε ἐξαλειμματικόν ἐστίν ἢ ἔσται, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τὰς πάσας τε καὶ παντοίας δόσεις [αὐθεντικῶς. ἐπεὶ προσέθηκεν, ὡς] εἴρηται, καὶ ὁ αὐθέντης

μου ὁ ἀδελφός μου ὁ βασιλεὺς διὰ τοῦ εἰρημένου σεπτοῦ χρυσο-
 βούλλου αὐτοῦ τὸ φλωριατικὸν τοῦ αὐτοῦ κάστρου, ἵνα ἐπιλάβηται
 καὶ τούτου μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ [τελευτὴν καὶ νέμηται] καὶ
 ταύτην τὴν δόσιν, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκεῖ ἀύθεντικάς. ὁ
 δὲ κῆρις Ἀνδρόνικος ὁ Γεμιστός κατέχῃ ὁμοίως καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ
 ἐξῆς τὸ περὶ τὸ Καστρίον χωρίον τὴν Βρύσιν μετὰ πάσης τῆς αὐτοῦ
 νομῆς καὶ περιοχῆς, καὶ ἄρχῃ οὗτος αὐτοῦ καὶ κεφαλατικῆ ἰδιότη-
 τε καὶ χωρὶς [τοῦ] ἀπὸ τοῦ Καστρίου κεφαλατικίου, καὶ παρὰ μη-
 δενός τῶν ἀπάντων εἰς τοῦτο διευνοχλούμενος, καὶ νέμηται αὐτὸ κυ-
 ρίως καὶ δεσποτικῶς, ἔτι τε ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως, λαμβά-
 νων ἐξ αὐτοῦ καὶ τὰς συνήθεις τε καὶ τεταγμένας δόσεις ἀύθεντι-
 κάς, καθὼς παρεδύθησάν τε καὶ παραδίδονται πρὸς αὐτὸν ἀπογρα-
 φικῶς κἂν αὔξῃσις ποτε εἰς αὐτὰς ἦτισοῦν εὐρίσκηται, τὴν τε ὑπὲρ
 κεφαλατικίου δηλονότι καταλογιζομένην, καὶ τὴν τοῦ βιγλιατικοῦ
 καὶ τὰς μύζας ἀμφοτέρας, τὰ τε ἐκεῖ ὄντα ἢ ἐσόμενα ἐξασλειματικά
 στασεῖα μετὰ καὶ τῆς προεργετηθείσης αὐτῷ γῆς παρὰ τοῦ ἀδ-
 θέντου μου τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ βασιλέως, τῆς ἀπὸ τῆς μητροπό-
 λεως τρόπῳ ἀνταλλαγῆς περιελθούσης τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν
 πάσας τε καὶ παντοίας δόσεις ἀύθεντικάς. ἐπεὶ προσέθηκεν, ὡς εἴ-
 ρηται, καὶ ὁ ἀύθέντης μου ὁ ἀδελφός μου ὁ βασιλεὺς διὰ τοῦ εἰρη-
 μένου σεπτοῦ χρυσοβούλλου αὐτοῦ τὸ φλωριατικὸν τοῦ αὐτοῦ χω-
 ρίου, ἵνα ἐπιλάβηται καὶ τούτου ὁ τοιοῦτος κῆρις Ἀνδρόνικος Γεμι-
 στός μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν, καὶ νέμηται καὶ ταύτην
 τὴν δόσιν, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκεῖ ἀύθεντικάς. ἀλλὰ καὶ
 ἐάν ποτέ τις τεθῆ ἔν τῳ καθόλου τόπῳ καινότερα δόσεις, εἴτε κατ'
 ἐναλλαγὴν τῶν νῦν συνήθως διδομένων, εἴτε κατὰ προσθήκην τινὰ,
 διηνεκῆς καὶ οὐ πρόσκαιρος, ἵνα λαμβάνωσι καὶ ταύτην οὗτοι ἀμ-
 φότεροι, ὁ μὲν τοῦ Φαναρίου, ὁ δὲ τῆς Βρύσεως, καὶ νέμονται καὶ
 ταύτας, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀπάσας δόσεις. τῇ γοῦν ἰσχύϊ καὶ
 δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὁμισμού τῆς βασιλείας μου
 καθέξουσιν ἑκάτερος τῶν εἰρημένων Γεμιστῶν, ὁ μὲν τὸ Φανάριον,
 ὁ δὲ τὴν Βρύσιν, λαμβάνοντες ἐξ αὐτῶν καὶ τὰς ἀναγεγραμμένας
 ἀπάσας δόσεις ἐφ' ὅρῳ τῆς ἑαυτῶν ζωῆς, ἀποδιδόντες καὶ τὴν ἀνή-
 κουσιν ὑπὲρ τούτων δουλείαν, δεχόμενοι τε πάσας τὰς εἰρημένας δό-
 σεις εἰς προσόδια καὶ οἰκονομίας αὐτῶν, ἄνευ τῆς οἴασθαι ἀφαιρέ-

σεως, καὶ ἐκδουλεύωσιν, ἐὰν δὲ καὶ μειζόνων κριθῶσιν ἄξιοι προσ-
 ὄδων, δεχόμενοι καὶ ταύτας ἐντὸς τῆς ποσότητος τῶν προσοδίων
 αὐτῶν. μετὰ δὲ τὴν ἑκατέρου αὐτῶν τελευταίην ἐπιλήφονται τῶν τοι-
 ούτων, τοῦ τε Φαναρίου δηλονότι καὶ τῆς Βρύσεως καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν
 ἐσόμενοι γνήσιοι παῖδες ἄρρενές τε καὶ ἐξ ἀρρενογονίας κατὰ δια-
 δοχὴν, καὶ καθέξουσι καὶ νέμῃσονται ταύτας καὶ οὗτοι κατὰ τὸν
 ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον, οὕτω μέντοι, ὥστε ἓνα μὲν τοῦ Φαναρίου,
 ἓνα δὲ τῆς Βρύσεως, τοὺς πρεσβυτάτους δηλονότι, τῶν ἀπὸ γένους
 ἑκατέρου αὐτῶν ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ τούτων ἑκάτερον τελευταίαντα
 αὐθις ἓνα ὁμοίως διαδέχεσθαι, καὶ τοῦτο οὕτως αἰεὶ γίνεσθαι,
 ἄχρις ἂν τις τῶν ἀπὸ γένους αὐτοῦ Γεμιστοῦ ἄρρην καὶ ἐξ ἀρρε-
 νογονίας ὑπολείπηται. ἐὰν μέντοι συμβῇ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑτέρου αὐτῶν
 μηδὲνα ἄρρενα ἢ μὴ ἐξ ἀρρενογονίας ὑπολειφθῆναι, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέ-
 ρου πλείους, καὶ οὕτω τῶν ἀπὸ γένους τοῦ αὐτοῦ ἓνα μὲν τοῦ Φα-
 ναρίου, ἓνα δὲ τῆς Βρύσεως ἐπιλαμβάνεσθαι. ἔτι ἐὰν συμβῇ ποτε
 τὸν πρεσβυτάτον τῶν ἀπὸ γένους ἑκατέρου αὐτῶν καὶ ὧ γίγνεται ἢ
 διαδοχὴ παντάπασιν ἀνάξιον γενέσθαι τῆς τοιαύτης δωρεᾶς, ἵνα
 ἕτερος τῶν ἀπὸ γένους τοῦ αὐτοῦ Γεμιστοῦ ἄξιος μᾶλλον ἐκείνου εἰς
 τὴν ἐκείνου ἀντεισάγηται διαδοχὴν. ἔτι διορίζεται ἡ βασιλεία μου
 καὶ εὐεργετεῖ, ἵνα ὅσους ἂν ἀνθρώπους ξένους τε καὶ τῷ δημοσίῳ
 ἀνεπιγνώστους φέρωσι καὶ προσκαθίσωσιν οἱ αὐτοὶ Γεμιστοὶ ἢ τινες
 τῶν διαδόχων αὐτῶν, εἴτε ἐν τῷ Φαναρίῳ, εἴτε ἐν τῇ Βρύσει, κατέ-
 χωσι καὶ τούτους καὶ νέμονται τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον τρόπον, παρὰ
 μηδενὸς τῶν ἀπάντων μηδὲ τούτων ἕνεκα διενοχλούμενοι, ἀλλὰ πά-
 σης ἀνενοχλησίας ἀπολαύοντες. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων πάντων
 δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν γέγονε καὶ ὁ παρῶν ἀγρορόβουλλος ὀρισμὸς
 τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς
 νῦν τρεχούσης ἰνδικτιῶνος ιγ' τοῦ ἑξακισχιλιο-
 στοῦ ἐννακισιοστοῦ πεντηκαστοῦ ὀγδόου ἔτους,
 ἐν ᾧ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεσημήνατο †.

† Δημήτριος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐσεβῆς δε-
 σπότης, Παλαιολόγος ὁ Πορφυρογέννητος †.

Orig. membr. tabularii Neapolitani. Argentea bulla avulsa est.

XLVII. 6959 (1451) mense iunio ind. XIV.

*Imperator Constantinus XI. Palaeologus Dragases mercatoribus Ragusais
Cpōli concedit quaedam privilegia.*

† Ἐπεὶ τὸ εὐγενὲς καὶ περιφανὲς κομούνιον τοῦ Ραγουσίου ἐπεδείξατο εὐνοίαν καὶ φιλίαν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἄρχοντας καὶ ἀνθρώπους κατὰ τοῦ παρελθόντος καιροῦς, τοὺς ἀπὸ τῶν μερῶν αὐτοῦ διερχομένους, δεχόμενον αὐτοὺς μετὰ ἀγάπης καὶ τιμῆς καὶ διαθέσεως καλῆς, καὶ διὰ ταῦτα κινήθεισα καὶ ἡ βασιλεία μου ὤρισεν, ἵνα, ἐὰν ἔλθωσι καὶ ἐνταῦθα εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐπὶ τῷ χρῆσθαι ταῖς πραγματείαις αὐτῶν, εὐεργετήσωμέν τινα εὐεργεσίαν εἰς τὰ κομμέρκια αὐτῶν, καὶ ταῦτο ἀκουσθὲν εἰς αὐτὸ, ἀπέστειλεν ἀποκρισιάριον τὸν εὐγενῆ ἄνδρα κῦρ Βόλτζιον γιὰ Μπαλπάλιω, καὶ ἔλθων ἐζήτησεν, ἵνα δώσωμεν αὐτῷ τόπον ἐπὶ τῷ ἀνοικοδομησθαι λόντζαν, καὶ ἔχωσι καὶ κόνσουλον ἐν αὐτῇ, ἔτι δὲ καὶ ἐκκλησίαν, ἐὰν θέλωσι, καὶ ἐμμένωσι καὶ ἐξ αὐτῶν ἐνταῦθα, ὅσοι βούλονται, καὶ ἔχωσιν ἀφ' ἡμῶν περίθαλψιν καὶ θεραπείαν καὶ συγκατάβασιν εἰς τὰ κομμέρκια αὐτῶν, ἡ βασιλεία μου, καὶ δι' ἣν πρότερον εἶχεν ἀγάπην εἰς τὸ εὐγενὲς καὶ περιφανὲς κομούνιον, καὶ διὰ τὴν ζήτησιν καὶ ἀξιῶσιν τὴν μετὰ τοῦ ἀποκρισιαρίου αὐτοῦ τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον ἐπιχορηγῆι καὶ ἐπιβραβεύει αὐτῷ, δι' οὗ εὐδοκεῖ, προστάσσει, θεσπίζει καὶ διορίζεται, ὅτι εἰς τὸν τόπον, ὄντινα μέλλομεν δοῦναι αὐτῷ, ἀνοικοδομήσῃ λόντζαν, ἐν ἣ κόνσουλον ἴδιον ἔξει ἐν αὐτῇ, ὃν ἂν ἐκλέγηται, ὥστε κρίνειν τοὺς ἑαυτοῦ πάντας πρὸς ἀλλήλους· καὶ ἐὰν ἐγκλητεύσῃ Ῥωμαῖος Ῥαγουζαῖω χρεωστοῦντι, ὀφείλει ἀπέρχεσθαι εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐγκλητευομένου Ῥαγουζαίου, δηλονότι εἰς τὸν κόνσουλον αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ τὸ ἀνάπαλιν ὁ Ῥαγουζαῖος ὀφείλει ἐνάγων τῷ χρεωστοῦντι Ῥωμαίω ἀπιέναι εἰς τὸν φόρον αὐτοῦ τοῦ Ῥωμαίου. ἔτι δὲ ἀνοικοδομήσῃ καὶ ἐκκλησίαν, ἐὰν θέλῃ, καὶ διδῶσι καὶ πάντες οἱ πραγματευταὶ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἰδίων κομμερκίων δύο εἰς τὰ ἑκατὸν, ἐμβάλλοντες καὶ ἐκβάλλοντες πάντες οἱ Ῥαγουζαῖοι πάντα τὰ ἑαυτῶν ἐλευθέρως, ἀνευτινὸς ἐμποδισμοῦ, καταβάλλοντες μόνον περὶ τῶν εἰσερχομένων αὐτῶν πραγματειῶν, ὅταν ἔρχωνται, δύο εἰς τὰ ἑκατὸν· καὶ ταῦτα ἐννοῶνται εἰς ἐμβολὴν καὶ ἐκβολὴν, καὶ πλέον μὴ ἀπαιτεῖσθαι περὶ ὧν

καταβέβληται, οὕτω, ὡς ἔφημεν, ὀφείλοντες καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἡμέτεροι κομμερκιάρηαι λαμβάνειν τὰ δύο εἰς τὰ ἑκατὸν, εἴτε ἐπ' ἀγορᾷ ἔχῃσι τὴν τοιαύτην δουλείαν τοῦ κομμερκίου, εἴτε ἐπὶ τῷ πιστῷ, ὅπῃταν ἔρχονται μετὰ τῶν ἰδίων πραγματειῶν. καὶ κατοικοῦσι καὶ ἐνταῦθα, ὅσοι ἐξ αὐτῶν βούλονται. ἂν δέ γε συμβῆ Ῥαγουζαίων τινα χρεωστήσαντα τοῖς Ῥωμαίοις τῆς πόλεως ἐξιέναι, μήπω τὰ κεχρεωστημένα καταβαλλόντα, ἄλλος δὲ διὰ τοῦτο Ῥαγουζαῖος ἀντ' αὐτοῦ μὴ ἐνεχέσθω, μήτ' ἐνοχλείσθω, σωζομένου δηλαδὴ τούτου, ὡς, εἰάν ἀπέλθῃ ὁ χρεωστήσας εἰς τὸ Ῥαγούζιον ἢ εἰς τοὺς τόπους αὐτοῦ, ἵνα ἐκεῖσε ἀναγκάζεται ὑπὸ τῆς αὐθεντίας αὐτοῦ ἰκανῶσαι τῷ χρεωστούμένῳ Ῥωμαίῳ, ἤνικα μηνυθῆ τὸ περὶ τούτου πρὸς αὐτὸ διὰ γραφῆς τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, πρὸς οὓς ἂν τὰ τοιαῦτα συμβαίεν ἀνήκειν, ἢ μὴ ἰκανώσας, ἐμβάλληται εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποτίσῃ τὸ οἰκτεῖον χρέος· καὶ τοῦτο ἐνεχεται τὸ κομούνιον ποιεῖν, φανερούσης τῆς τοιαύτης γραφῆς τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων καὶ καθαιρούσης τὸ χρέος ἀληθῶς ἢ καὶ διὰ προσώπου ἐνάγοντος περὶ τούτου εἰς τὸ δικαστήριον αὐτῶν τῶν Ῥαγουζαίων. τῇ ἰσχύι γούν καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος χρυσοβούλου λόγου τῆς βασιλείας μου νεμηθήσεται τὸ εἰρημένον εὐγενές καὶ περιφανές κομούνιον τοῦ Ῥαγουζίου τοῦ ἀνοικοδομησάι λόντζαν, εἰς ἣντινα ἴδιον κόνσουλον ἔξει, ὃν ἂν ἐκλέγῃται, ὥστε κρίνειν τοὺς ἑαυτοῦ πάντας πρὸς ἀλλήλους. ἔτι δὲ ἀνοικοδομήσῃ καὶ ἐκκλησίαν, εἰάν θέλῃ, καὶ διδώσι καὶ πάντες οἱ πραγματευταὶ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἰδίων κομμερκίων δύο εἰς τὰ ἑκατὸν, ἐμβάλλοντες καὶ ἐκβάλλοντες πάντες οἱ Ῥαγουζαῖοι πάντα τὰ ἑαυτῶν ἐλευθέρως, ἄνευ τινός ἐμποδισμοῦ, καταβάλλοντες μόνον περὶ τῶν εἰσερχομένων αὐτῶν πραγματειῶν, ὅταν ἔρχονται, δύο εἰς τὰ ἑκατὸν· καὶ ταῦτα ἐννοῶνται εἰς ἐμβολὴν καὶ ἐκβολὴν, καὶ πλέον μὴ ἀπαιτεῖσθω περὶ ὧν καταβέβληται, οὕτως, ὡς ἔφημεν, ὀφείλοντες καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἡμέτεροι κομμερκιάρηαι λαμβάνειν τὰ δύο εἰς τὰ ἑκατὸν, εἴτε ἐπ' ἀγορᾷ ἔχῃσι τὴν τοιαύτην δουλείαν τοῦ κομμερκίου, εἴτε ἐπὶ τῷ πιστῷ, ὅπῃταν ἔρχονται μετὰ τῶν ἰδίων πραγματειῶν. καὶ κατοικοῦσι καὶ ἐνταῦθα, ὅσοι ἐξ αὐτῶν βούλονται. ὁμοίως τε ἔξει καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἀνωτέρω πλατύτερον διαλαμβάνεται. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο πρὸς αὐτὸ καὶ ὁ παρῶν χρυ-

σβούλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα
 ἰούλιον τῆς νῦν τρεχούσης ἰνδικτιῶνος τεσσα-
 ρεσκαίδεκάτης τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑννακο-
 σιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑννάτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ
 ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημήνατο κράτος †.

† Κωνσταντῖνος, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς
 βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων, ὁ Παλαιο-
 λόγος †.

*Orig. membr. tabularii Vindobonensis, cum aurea bulla pendenti, cuius
 altera pars imaginem Christi praebet cum litteris: IC. XC. IΦ.; altera ima-
 ginem imperatoris cum litteris: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΝ ΧΩ ΑΥΤΟΚΡΑ-
 ΤΩΡ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.*

XLVIII. 6959 (1451) mense iulio ind. XIV.

*Thomas Palaeologus, despota Achaiae, mercatoribus Ragusaeis privilegia
 concedit in regno suo.*

† Ἐπεὶ τὸ εὐγενὲς καὶ περιφανὲς κομούνιον τοῦ Ῥαγουζίου ἐπε-
 δείξατο εἰς τὴν ἐρασιμιωτάτην θυγατέραν τῆς βασιλείας μου, τὴν
 πανευτυχεστάτην βασίλισσαν, φιλοφροσύνην τε καὶ τιμὴν, ἀλλὰ δὴ καὶ
 εἰς τοὺς ἡμετέρους ἄρχοντας καὶ ἀνθρώπους, τοὺς διερχομένους ἀπὸ
 τῶν μερῶν ἐκείνων κατὰ διαφόρους καιροὺς, δεχόμενον αὐτοὺς μετὰ
 ἀγάπης τε καὶ τιμῆς καὶ διαθέσεως καλῆς, ἀρτίως δὲ ἐζήτησε διὰ
 τοῦ εὐγενοῦς ἀνδρὸς ἀποκρισιαρίου αὐτοῦ, κῦρ Βολτζίου ντὲ Μπαλ-
 πάλεω, ἵνα ποιήσωμεν εὐεργεσίαν τινὰ καὶ συγκατάβασιν εἰς τὰ
 κομμέρκια τῶν πραγματευτῶν αὐτῶν, ἧ βασιλεία μου καὶ δι' ἣν
 πρότερον εἶχεν ἀγάπην εἰς τὸ εὐγενὲς καὶ περιφανὲς κομούνιον τοῦ-
 το, ἔτι τε καὶ διὰ τὰς ἄνωθεν αἰτίας, ἃς εἶπομεν, ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ
 τὴν ζήτησιν καὶ ἀξίωσιν τὴν μετὰ τοῦ ῤηθέντος ἀποκρισιαρίου αὐτοῦ
 τὸν παρόντα ἀργυρόβουλλον [ὄρισμόν] ἐπιχορηγεῖ αὐτῷ, δι' οὗ καὶ διο-
 ρίζεται, ἵνα πάντες οἱ πραγματευταὶ αὐτοῦ, ὅσοι ἂν ἔλθωσιν εἰς τοὺς
 ἡμετέρους τόπους, διδῶσιν ὅπερ τῶν ἰδίων κομμερκίων ἐν ἡμῶν εἰς
 τὰ ἑκατὸν, ἐμβάλλοντες καὶ ἐκβάλλοντες πάντες οἱ Ῥαγουζαῖοι πάν-
 τα τὰ ἑαυτῶν ἐλευθέρως καὶ ἄνευ τινὸς ἐμποδισμοῦ, καταβάλλοντες
 μόνον περὶ τῶν εἰσερχομένων αὐτῶν πραγματειῶν, ὅταν ἔρχονται,

ἐν ἡμῖσι εἰς τὰ ἑκατόν· καὶ ταῦτα ἐννοῶνται εἰς ἐμβολὴν καὶ ἐκβολὴν, καὶ πλέον μὴ ἀπαιτεῖσθαι περὶ ὧν καταβέβληται οὕτως, ὡς ἔφημεν, ὑφείλοντες καὶ οἱ κατὰ καιροῦς [ἡ]μέτεροι κομμερκιάριοι λαμβάνειν ἐν ἡμῖσι εἰς τὰ ἑκατόν, εἴτε ἐπ' ἀγορᾶ ἔχωσι τὴν τοιαύτην δουλείαν τοῦ κομμερκίου, εἴτε ἐπὶ τῷ πιστῷ, ὅπότεν ἔρχονται μετὰ τῶν ἰδίων πραγματειῶν, τοῦτο δὲ λέγομεν, ἐὰν πωλῶσι τὰς ἑαυτῶν πραγματείας χοντρικῶς· εἰ δὲ πωλῶσι ταύτας κατακοπτικῶς ἡγρον κατὰ τὸ ὀνομαζόμενον βετάλιον, διδῶσιν εἰς τὰ ἑκατόν δύο, καὶ ταῦτα ἐννοῶνται εἰς ἐμβολὴν καὶ ἐκβολὴν. ὡσαύτως ἵνα, ἐὰν θέλῃ ἀνοικοδομησαὶ λόντζαν εἰς τινὰ χώραν τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔχῃ καὶ ἐν αὐτῇ κόνσουλον, ὃν ἂν ἐκλέγηται, ἐχέτω ἄδειαν, ἵνα ποιήσῃ ταῦτο, ὅτε βούλεται. καὶ ἐὰν ἐγκλητεύσῃ Ῥωμαῖος Ῥαγουζαῖφ χρεωστοῦντι, ὑφείλῃ ἀπέρχεσθαι εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐγκλητερομένου Ῥαγουζαίου, δηλονότι εἰς τὸν κόνσουλον αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ τὸ ἀνάπαλιν ὁ Ῥαγουζαῖος ὑφείλῃ ἐνάγων τῷ χρεωστοῦντι Ῥωμαίφ ἀπιέναι εἰς τὸν φόρον αὐτοῦ τοῦ Ῥωμαίου. τῇ γοῦν ἰσχύι καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου διδῶσι πάντες οἱ πραγματευταὶ τοῦ εὐγενοῦς καὶ περιφανοῦς κομουνίου τοῦ Ῥαγουζίου ὅπερ τῶν ἰδίων κομμερκίων ἐν ἡμῖσι εἰς τὰ ἑκατόν, ἐμβάλλοντες καὶ ἐκβάλλοντες πάντα τὰ ἑαυτῶν ἐλευθέρως καὶ ἄνευ τινὸς ἐμποδισμοῦ, καταβάλλοντες μόνον περὶ τῶν εἰσερχομένων αὐτῶν πραγματειῶν, ὅταν ἔρχονται, ἐν ἡμῖσι εἰς τὰ ἑκατόν· καὶ ταῦτα ἐννοῶνται εἰς ἐμβολὴν καὶ ἐκβολὴν, καὶ πλέον μὴ ἀπαιτεῖσθαι περὶ ὧν καταβέβληται, οὕτως, ὡς ἔφημεν, ὑφείλοντες καὶ οἱ κατὰ καιροῦς [ἡ]μέτεροι κομμερκιάριοι λαμβάνειν ἐν ἡμῖσι εἰς τὰ ἑκατόν, εἴτε ἐπ' ἀγορᾶ ἔχωσι τὴν τοιαύτην δουλείαν τοῦ κομμερκίου, εἴτε ἐπὶ τῷ πιστῷ, ὅπότεν ἔρχονται μετὰ τῶν ἰδίων πραγματειῶν· ἐὰν δὲ θελήσωσι τινες, ἵνα πωλῶσι τὰς ἑαυτῶν πραγματείας κατακοπτικῶς, ὡς εἴρηται, κατὰ τὸ ὀνομαζόμενον βετάλιον, διδῶσιν εἰς τὰ ἑκατόν δύο καὶ μόνον. καὶ ταῦτα ἐννοῶνται εἰς ἐμβολὴν καὶ ἐκβολὴν. ὁμοίως ἔξει καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἀνωτέρω πλατότερον διαλαμβάνεται. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο πρὸς αὐτὸ καὶ ὁ παρῶν ἀργυρόβουλλος ὄρισμός τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μὴν αὐγούλιον τῆς νῦν τρεχούσης Ἰνδικτικῆς ἡμέρας εἰς τὸν 5^{ον} ἔτος, ἐν ᾧ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεσημήνατο †.

† Θωμάς, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐσεβῆς δεσπότης,
Παλαιολόγος ὁ Πορφυρογένητος †.

Orig. membr. tabularii Vindobonensis. Argentea bulla avulsa est.

XLIX. 6959 (1451) mense augusto ind. XIV.

*Demetrius Palaeologus, despotas Peloponnesi, mercatoribus Ragusaeis conce-
dit liberam mercaturam in regno suo.*

† Ἐπεὶ τὸ εὐγενές καὶ περιφανές κομούνιον τοῦ Ῥαγουζίου ἦν
μὲ καὶ ἀνωθεν φίλιον τῷ ἡμετέρῳ γένει, οὐχ ἥκιστα δὲ τοῖς ἡμε-
τέροις γονεῦσι καὶ βασιλεῦσι εὖνως τε ἔσχε, καὶ τὴν εὖνοιαν ἰκα-
νοῖς τισὶν ἔργοις, ὅσας ἐδέησε, πρὸς τε ἐκείνους ἐπεδείξατό τε, καὶ
πρὸς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν ἀπλῶς ἀεὶ ἐπιδείκνυται, ἐτύχχανε δὲ καὶ
αὐτὸ καὶ τυγχάνει παρὰ τοῦ ἡμετέρου μέρους τῆς προσηκούσης
ἀγάπης, οὐ τῆς εἰρημένης ἕνεκα διαθέσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ
τὴν ἀρετὴν τῶν αὐτὸ συνιστάντων ἀνδρῶν, σπουδαίων τε ὄντων καὶ
περὶ τὰ καλὰ φιλοτίμων, καὶ οὐδενὸς τῶν ἐπαινετῶν ἀμελούντων,
καὶ δὴ καὶ ἡμεῖς οὐ κατὰ τὴν κοινὴν ταύτην διάθεσιν μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἰδίᾳ εὖ τε ἐκ πολλοῦ πρὸς αὐτὸ διακείμεθα, καὶ [δημ]οσ[ί]α
δεήσει καὶ ἔργῳ τὴν ἡμετέραν πρὸς αὐτὸ τοιαύτην διάθεσιν παρε-
σκευάμεθα ἐπιδείξασθαι, καὶ μάλιστα ἐξ οὗ νήσου τῆς τοῦ Πέλο-
πος ταύτης ἐπιβεβηκότες ἐγγύτερον αὐτῷ γεγονάμεν· ἀρτίως δὲ
ἔπεμψεν εἰς ἡμᾶς ἀποκρισιάριον ἑαυτοῦ, τὸν εὐγενῆ ἄνδρα κῶριν
Βόλτζιον τὸ Παλπάλιον, πληροφορίαν μὲν καὶ ἔτι σαφέστεραν παρέ-
χον ἡμῖν δι' αὐτοῦ τῆς εἰρημένης πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ διαθέσεως, καὶ
ἐπαγγελόμενον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰλικρινῆ ταύτην καὶ καθαρὰν ἀεὶ
τηρεῖν εἰς ἡμᾶς, αἰτοῦν δὲ παρ' ἡμῶν μετὰ θάρρους, δι' ἣν καὶ
ἡμᾶς οἶδε πρὸς αὐτὸ διάθεσιν ἔχοντας, τὰ ῥηθησόμενα κατωτέρω· ἡ
βασιλεία μου διὰ ταῦτα δὴ πάντα τὰ εἰρημένα τὴν τοιαύτην αὐ-
τοῦ αἴτησιν ἀσμένως κατὰ τὸ εἶκος δεξαμένη, τὸν παρόντα ἀργυ-
ρόβουλλον ὄρισμὸν αὐτῆς ἀπολύει, δι' οὗ δὴ καὶ διορίζεται, ὡς
ἂν ἔρχωνται εἰς τὸν τόπον τῆς βασιλείας μου οἱ πραγματευταὶ
αὐτοῦ δὴ τοῦ εὐγενοῦς καὶ περιφανοῦς κομουνίου τῶν Ῥαγουζίων,
καὶ διακομίζωσι καὶ πιπράσκωσι τὰς πραγματείας αὐτῶν, ὑπάρχόν-
τες τῆς τοῦ κομμερκίου δόσεώς τε καὶ ἀπαιτήσεως ἐλεύθεροι κα-

θόλου καὶ ἀναπαίτητοι πασῶν δηλονότι τῶν τοιούτων ὧν ἂν διακομίζωσι κατὰ καιροῦς πραγματειῶν αὐτῶν εἰς τὸν καθόλου τόπον τῆς βασιλείας μου, προσέτι δὲ καὶ οὐδ' ὅτιοῦν ἄλλο ἀποδιδόναι δι' οὐδένα τρόπον ὀφείλοντες ὑπὲρ αὐτῶν τούτων τῶν τοιούτων πραγματειῶν αὐτῶν, ἀλλ' εἰσέρχονται εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον ἡμῶν καὶ ἐξέρχονται ἀνενόητοι πάσης ἕνεκεν ὑπὲρ αὐτῶν δὴ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν αὐτῶν ἀπαιτήσεως, διατηρούμενοι δηλονότι καὶ ἄλλως, ὁπόθεν ἂν τοῦ τοιοῦτου ἡμετέρου τόπου δεῆσει αὐτοὺς διέρχεσθαι ἐπὶ ταῖς τοιαύταις πραγματεῖαις αὐτῶν, ἔν τε διόδοις καὶ λιμέσι καὶ πόλεσιν, ἐλεύθεροι τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις τεταγμένων δόσεων. τῆ γοῦν ἰσχύι καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος ἀργυροβούλλου ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἔξουσιν ἄδειαν ἔρχεσθαι οἱ τοιοῦτοι πραγματεύονται τοῦ εὐγενοῦς καὶ περιφανοῦς κομουνίου τῶν Ραγουζίων καὶ διακομίζειν καὶ πιπράσκειν τὰς πραγματείας αὐτῶν, ὑπάρχοντες τῆς τοῦ κομμερχίου δόσεώς τε καὶ ἀπαιτήσεως ἐλεύθεροι καθόλου καὶ ἀναπαίτητοι πασῶν δηλονότι τῶν τοιούτων ὧν ἂν διακομίζωσι κατὰ καιροῦς πραγματειῶν αὐτῶν εἰς τὸν καθόλου τόπον τῆς βασιλείας μου, προσέτι δὲ καὶ οὐδ' ὅτιοῦν ἄλλο ἀποδιδόναι δι' οὐδένα τρόπον ὀφείλοντες ὑπὲρ αὐτῶν τούτων τῶν τοιούτων πραγματειῶν αὐτῶν, ἀλλ' εἰσέρχεσθαι εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον ἡμῶν καὶ ἐξέρχεσθαι ἀνενόητοι πάσης ἕνεκεν ὑπὲρ αὐτῶν δὴ τῶν εἰρημένων πραγματειῶν αὐτῶν ἀπαιτήσεως, διατηρούμενοι δηλονότι καὶ ἄλλως, ὁπόθεν ἂν τοῦ τοιοῦτου ἡμετέρου τόπου δεῆσει αὐτοὺς διέρχεσθαι ἐπὶ ταῖς τοιαύταις πραγματεῖαις αὐτῶν, ἔν τε διόδοις καὶ λιμέσι καὶ πόλεσιν, ἐλεύθεροι τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις τεταγμένων δόσεων, παρὰ μηδενὸς τῶν κατὰ καιροῦς ἐκασταχοῦ τῶν ἡμετέρων κάστρων καὶ χωρῶν κεφαλατικευόντων ἢ ἀρχόντων ἢ τῶν τὰ τοιαῦτα κομμερχια ὅποιωδήποτε ἀπαιτούντων τρόπῳ [τινὶ] ἢ τῶν τὰ τοῦ δημοσίου ἄλλα τελέσματα τε καὶ δίκαια διενεργούντων ἢ παρ' ἄλλου τινὸς τῶν ἀπάντων καθελκόμενοι ἢ διενοχλούμενοι δόσεώς τινος ἕνεκα ὑπὲρ τῶν τοιούτων αὐτῶν πραγματειῶν δι' οὐδένα τρόπον τὸ σύνολον, ἀλλὰ πάσης ἀνενοήσιας τῆς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐλευθερίᾳ τῇ διδομένῃ παρὰ τῆς βασιλείας μου πρὸς αὐτοὺς ἀπολαύοντες, τυγχάνοντες καὶ ἄλλως παρὰ τῶν ἡμετέρων πάντων πάσης τῆς προσηκούσης θεραπείας καὶ περιθάλψεως καὶ πάσης ἄλλης ὑπάρχοντε-

καταδυναστείας καὶ ἐπηρείας ἀνώτεροι. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου δή-
λωσιν καὶ ἀσφάλειαν γέγονε καὶ ὁ παρῶν ἀργορόβουλλος ὀρισμὸς
τῆς βασιλείας μου, ἀκολουθεῖς κατὰ μῆνα ἀγούστον τῆς
νθν τρεχούσης ἰνδικτιῶνος ἰδ' τοῦ 5^{ου} πεντη-
κοστοῦ ἐνάτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ ἡ βασιλεία μου ὑπεση-
μήνατο †.

† Δημήτριος, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ εὐσεβῆς δε-
σπότης, Παλαιολόγος ὁ Περφερογένητος †.

Orig. membr. tabularii Vindobonensis, argentea bulla avulsa est.

II.

Acta dominorum Latinorum in partibus Orientis, epistolae Graecorum ad principes Occidentis et acta privata.

I. 6692 (1184) octobri mense.

Imperator Alexius Comnenus iubet restitui familiae Scordylarum fundos in insula Creta.

Κόπια εὐγαμένη ἀπὸ ἄλλην κόπια καὶ ἐκείνη εὐγαμένη ἀπὸ τὸ αὐτέντικον πρεβελέγιον τὸ παλαιὸν ἀποῦ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τῶν Ῥωμαίων.

† Ἐπὶ θείῳ καὶ βασιλικῷ προσκονητῷ ὀρισμῷ διοριζόμενόν μοι τοῦ διάγειν με εἰς κεφαλὴν τῆς περιβλέπτου νήσου Κρήτης καὶ ἀποκαταστᾶν καὶ ἀναπαύειν ἐνὶ ἐκάστῳ εἰς τὴν γονικὴν ἐπαρχίαν καὶ γῆν αὐτοῦ καὶ διὰ προνοιατικῆς δωρεᾶς τῶν κραταιῶν καὶ ἁγίων ἡμῶν ἀθροιστῶν καὶ βασιλέων ἐκ πρώην ὡς μέχρι τὴν σήμερον δεδομένην, καὶ ὀρισθέν εἰς εὐγενεῖς καὶ θεοσεβεῖς καὶ πιστοὺς ἄρχοντας καὶ στρατιώτας τῶν εὐσεβῶν καὶ κραταιῶν ἀθροιστῶν ἡμῶν, βασιλέων Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἐξῆς εἰς τὸ διακρατεῖν ἐνὶ ἐκάστῳ τὴν ἑαυτοῦ ἐπαρχίαν δεδομένην ἐξ ἀρχῆς· οὕτως εἰσηλθὼν ἔμπροσθεν ἐμοῦ ὁ ἐντιμος καὶ εὐγενὴς ἄρχων καὶ πιστὸς συγγενὴς τοῦ ἁγίου καὶ κραταιοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ βασιλέως καὶ ἀθροιστοῦ ἡμῶν ὀνόματι κύριος Κωνσταντῖνος ὁ Σκορδύλης, υἱὸς ποτε κῆρ Μανουὴλ Σκορδύλη Καφοκαλόβη καὶ ἑτέροισ αὐτοῦ ἀδελφοῖς ὀνόματι Γεώργιος Σκορδύλης Φηνοκάλης, κῆρ Μιχάλης Σκορδύλης Σαρακηνός καὶ κῆρ Ἰωάννης Σκορδύλης Πάτερος καὶ κῆρ Βάρδας Σκορδύλης Λιγνός καὶ κῆρ Μανόλης Σκορδύλης Ψαρομίλυγος καὶ κῆρ Καπάδωκας Σκορδύλης Κόντης καὶ κῆρ Μιχάλης Σκορδύλης Παρδιότης καὶ κῆρ

Στάθιος ὁ Σκορδύλης ὁ Ταρχηνός ὁ Καλυβήτης, ὀρισθέντα μου διὰ
 γραφῆς ἐκ πόλεως τοῦ παναγιωτάτου καὶ ἐνδόξου καὶ κραταιοῦ βα-
 σιλέως καὶ αὐθεντὸς ἡμῶν, ὅπως στρέψαι καὶ δῶσαι αὐτῶν τὰς
 γονίμους καὶ πατρικὰς αὐτῶν ἐπαρχίας τὰς ἐκ πρώην καὶ ἀρχῆς τὸν
 τόπον τῆς ἄνω πόλις ἐβλέποντα, τὸν ὀρισμὸν καὶ τὰς γραφὰς τοῦ
 τιμίου καὶ ἐνδόξου καὶ κραταιοῦ καὶ ἀγιωτάτου βασιλέως καὶ αὐ-
 θεντὸς ἡμῶν ὀρίσαμεν ἵνα γένηται καὶ ἕτερον γράμμα εἰς ἀσφά-
 λειαν καὶ δυναθείαν τοῦ αὐτοῦ ὀρισμοῦ, ἵνα ὁ ἀνὴρ ὁ εἰρημένος
 καὶ ἐντιμώτατος ἀρχοντας κύριος Κωνσταντῖνος Σκορδύλης καὶ τὸ
 αὐτοῦ μέρος καὶ ἀδελφοὶ ἵνα πάρουν καὶ νὰ λάβουν τοὺς αὐτοὺς
 τόπους καὶ ἐπαρχίας τῆς εἰρημένης ἄνω πόλις ὅπου δ' ἂν καὶ πε-
 ριευρίσκηται μετὰ τῶν συνόρων καὶ περιχώρων αὐτῶν, ὡς πιστοὶ καὶ
 ἀρχόντες τῆς δοξωτάτης ἡμῶν βασιλείας καὶ δουκικῆς ἐξουσίας
 ἡμῶν νήσου Κρήτης καὶ τῶν ἐξῆς καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ
 διηνεκεῖς χρόνους αὐτὸς [καὶ τὸ] μέρος [αὐτῶν] τὴν ἐξ αὐτῶν καὶ
 παντοίων ἀποφέρεσθαι πρόσοδον, κρατῶν καὶ ποιῶν αἰωνίως τοὺς
 ὀρισμοὺς τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγιωτάτου καὶ ἐν[δόξου βασιλέως καὶ
 τῶν] αὐτοῦ διαδόχων καὶ τῆς δουκικῆς ἐξουσίας ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς
 τῆς ἐξ ἡμῶν ἐξουσίας δῶσαι ἐναντίωσιν [τινα] εἰς τὴν αὐτὴν καβα-
 λαρίαν καὶ ἐπαρχίαν τῆς ἄνω πόλις ἀπὸ τοῦ Ροῦδο λυμῶνα νὰ
 ὑπάγῃ εἰς τὸ σῦνορον τῶν Καλλέργων, νὰ ὑπάγῃ εἰς ταῖς Τρεῖς
 Ἐλαῖς, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ Μέγα Χαλασαῶν, νὰ ὑπάγῃ ὀρθὰ τὰ Φράτ-
 σια, νὰ δώσῃ στοῦ Λαχάνη, νὰ κατέβῃ στοῦ Στραβὸ Ροῦμα, νὰ ὑπάγῃ
 τοῦ Ἀγρालέω τὸ δάσος, νὰ ὑπάγῃ τοῦ Χ . . . τὸ Σελῆ, νὰ ὑπάγῃ
 ἀπὸ Κάμπο, στὴ Μεγάλῃ Βρουλέα, νὰ ὑπάγῃ στοῦ Δεξιὸν Λαγκὸν νὰ
 εἴδῃ ὀρθὰ τὰ Κόρκινα, νὰ ὑπάγῃ στὴ Μαλοκεφάλαν, νὰ ὑπάγῃ στοῦ
 Καλαμίου τὴν Κεφάλαν, νὰ ὑπάγῃ στοῦ Μαῦρο Σελῆ, νὰ ὑπάγῃ τρίτα εἰς
 τοὺς Τρεῖς Μαύρους Βολάκκους, νὰ ὑπάγῃ στοῦ Σπασμῶν Λάκκον, νὰ
 ὑπάγῃ στοῦ Ὀρινον, ὅσαν χύνουν τὰ νερά, νὰ ὑπάγῃ στοῦ Ὀργίου τὸ κε-
 φάλην, νὰ ὑπάγῃ στῆς Καλωτήρας τὸ Σελῆ καὶ τὴν Κόρδα, ὅτι χύνουν
 τὰ νερά, νὰ ὑπάγῃ τοῦ Τριαμάτ . . . , νὰ ὑπάγῃ στοῦ Καλὸν Ὀρος, νὰ
 ὑπάγῃ σταῖς Ψυφακαῖς, νὰ ὑπάγῃ στὰ Βουκαλίδια, νὰ ὑπάγῃ στοῦ Στερνή,
 νὰ δώσῃ στοῦ Μούζι, στοῦ Μπόρο τοῦ Ἀλαρέα, νὰ ὑπάγῃ στὴ Δοξασμέ-
 νην Ἀράδα, νὰ ὑπάγῃ τὴν Κορφὴν, νὰ δώσῃ στοῦ Ληνοῦ Σελῆ, νὰ δώσῃ
 στὴ Ρίζαν τοῦ Σαπημένου, νὰ κατέβῃ στοῦ Πυργή, νὰ δώσῃ στὸν

Χαμογαμήσει, νὰ κατέβη στὰ Κεφαλοβρύσια, νὰ κατέβη στὸ Λαγκὸ, νὰ δώσῃ στὴν Ἀνεμοσυνηλαίαν, νὰ πάγῃ στὴ Παλέαν Δέσι, νὰ πάγῃ στὴν Μάχα, νὰ δώσῃ στὸ βῆμα τῆς ἐκκλησίας στὴν ἀγίαν Ῥούμελιν, νὰ κατέβη στὴν θάλασσαν τρέτα στὴν Μπλάκα στὸν ἀφρόν τῆς θαλάσσης. διὸ γὰρ ἔλεγον καὶ τὸ παρόντι ἡμέτερον γράμμα καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς αὐτοὺς ἄρχοντας τοὺς ἄνω πολίτας εἰς ἀσφάλειαν πάντων αἰωνίως †.

† Ἐν μηνί ὀκτωβρίῳ ἔτους ,σ χ η β' †.

† Ὁ δούκας καὶ ἐξάδελφος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἐνδύξου καὶ ἀγιωτάτου ἡμῶν ἀθηντοῦ καὶ βασιλέως Κωνσταντινουπόλεως καὶ κεφαλῆ τῆς νήσου Κρήτης Κωνσταντίνος Δούκας καὶ μέγας ἐταίρι-ἀρχῆς σὺν τῇ δουλικῇ ἐξουσίᾳ ἡμῶν γράφας †.

Ἐξόμπλην εὐγαμένον οὔτε πλέον, οὔτε ὀλιγώτερον ἀποῦ τὸ καθολικὸν πρεβελίγιον ὑπὸ χειρὸς τοῦ Σεργίου τοῦ Ξενικοῦ.

E chartis familiae Balbi-Scordili Corcyrae descripsit C. Hopf. Diploma hoc suppositum esse videtur.

Π. 6725 (1217) mense iunio ind. V.

Nicolaus gener Tzycalae ab Isaacio Coccala emphyteutice obtinet fundum trium modiorum.

Ἐγράφη ταῦτα διὰ χειρὸς [Ἑρμολέμου] ἰνδ. ε', ἔτους ,σ ψ [κε]. μηνί ἰουνίῳ ἰνδ. ε'.

Σίγγον		Νικολάου	† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ
τοῦ γαμβροῦ		τοῦ Τζυκαλαῶ.	τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-

ματος. Νικόλαος, ὁ γαμβρὸς τοῦ Τζυκαλαῶ, ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἰδιοχείρως ἐνταῦθα ποιήσας ἐξελαβόμενῃ κατὰ πρώτην ἔκδοσιν ἀνακαμπικῶ τρόπῳ ἀπὸ σοῦ, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ καὶ δούλου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθηντοῦ καὶ βασιλέως, κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Κοκκαλαῶ, ἐκ τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Κούνακος ἐξ ἀγορασίας περιελθόντων σοι ὄσων καὶ οἴων τοπίων ἀπὸ διαφόρων προσώπων τμήμα μοδίων βασιλικῶν τριῶν, πλησίον κείμενον τῶν ἐκεῖσε νῦν ὁμοίως ἐκδοθέντων παρὰ σοῦ ὁμοδούλων δικαίων πρὸς τὸν Δραγίναν

Θεόδωρον ἐπὶ τῷ δι' οἰκείων ἐξόδων μου κατακυλίσαι τὸ αὐτὸ τμήμα
 καὶ οἰνόφυτα καταφυτεῦσαι καὶ εἰς ἀμπελῶνα μεταμείψαι καὶ κατέ-
 χειν αὐτὸν σὺν τῷ μέρει μου πρὸς τὸ καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν πρόσ-
 οδον μονομερῶς ἀπυφέρεσθαι ἐπὶ χρόνοις εἴκοσι καὶ πέντε ψηφίζο-
 μένοις ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς μελλούσης ἕκτης ἰνδ.
 τοῦ ,σψκς' ἔτους καὶ παρέχειν ἑτησίως χάριν τοῦ γεννητομένου ἀμ-
 πελῶνος πρὸς σὲ καὶ τὸ μέρος σου οὐκ ἀπεντεῦθεν, ἀλλὰ μετὰ
 παραδρομὴν χρόνων δύο, ἧτοι ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρίτου τὸ ἀναλο-
 γοῦν πρὸς δώδεκα βασιλικούς μοδίους τῷ ἐνὶ ὑπερπύρῳ π . . . τ.
 ἧτοι κοκκία ὑπερπυρικά ἐξ εὐγνωμόνως ἢ αὐτοθελῶς καὶ λαμβάνειν
 ἀπόδειξιν [ἐπὶ τῇ τοῦ] τέλους κατα[βολῇ] προβαίνειν ὑφείλουσαν καὶ
 μετὰ τὴν ἐκμέτρησιν τῶν τῆς παρούσης ἐκδόσεως εἴκοσι καὶ πέντε
 χρόνων τῆς βελτιώσεως αὐτῶν τῆς περισωζομένης πάλιν ἐπανακάμπ-
 τειν ἡμᾶς καὶ τὸ μέρος μου εἰς ἑτέροισι ἰσαρίθμοισι χρό-
 νους καὶ διδόναι τότε διπλοῦν τὸ εἰρημένον τέλος καθάπαξ, ἔκτοτε
 δὲ εἰς τὸ ἀπλοῦν αὐτὸ παρέχειν κατὰ τὸ σὺνηθεὶς καὶ καθεξῆς
 ὁμοίως ποιεῖν, μέχρις ἂν ὁ παρὼν διαρκοίῃ αἰὼν, ἐκπληροῦν καὶ
 πάντα, ὅσα περ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἐγγράφοις ἀνέκαθεν καὶ κατὰ
 νομικὴν παρατήρησιν ῥητὰ ἐπεκράτησαν, καὶ ἐνταῦθα κατὰ ῥῆ-
 [μα] οὐκ ἐνεγράφησαν. εἰ δὲ κάκεινα πάντα οὐ φυλάττεται ἀναλ-
 λοίωτα καὶ ἀπαράθραυστα, ἵνα καὶ ἡ παρούσα ἐκδοσις τὸ ἄκυρον
 ἔξει καὶ τῆς βελτ[ιώσεως] ἐκπίπτω κατὰ θείου νόμου διαταγὴν,
 ἐπανερχομένης ταύτης εὐθύς πρὸς σὲ καὶ τὸ μέρος σου προφάσεώς
 τινος ἀνευ' τούτων δὲ οὕτως παρ' ἡμῶν . . . ἐξ . . καὶ ἀπαράθραύ-
 στως συντηρουμένων οὐδὲ σὺ ἢ τὸ μέρος σου πειραθῆτέ ποτε τῶν
 καιρῶν ἐξῶσαι ἡμᾶς τῆς νομῆς καὶ κατ[οχῆς] τοῦ γενομένου ἀμπ[ε-
 λῶνος] ἢ πλεον τι τοῦ ἀναγεγραμμένου τέλους ἐπιθεῖναι ἡμῖν ἢ καὶ
 ἄλλως πως εἰς ἀνατροπὴν τοῦ παρόντος ἐγγράφου γρά[μματος] καὶ
 τὸν βουλήσεως ὀνόνοισιν πρ . . . μας πρόστιμιν
 ὑπέρπυρα εἴκοσι καὶ πρὸς τὸν περιουσίαν ἡμῶν, πρὸς
 ᾧ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι τὸ παρὸν τῆς ἐκλήψεως ἐγγράφου σὺν τῷ τῆς
 ἐκδόσεως ἰσοτύπῳ αὐτῆς. ἐγράφη ταῦτα διὰ χειρὸς κληρικοῦ τοῦ Ἐρ-
 μογένους ἐκ προτροπῆς τοῦ θειοτάτου σακελλαρίου καὶ ταβουλλαρίου
 κυροῦ Ἰερεμίου τοῦ Χειμαδᾶ μηνὶ ἰουνίῳ ἐπινεμῆσεως
 ε' ἔτους ,σψ[κέ]' ἐνώπιον τῶν ὑπογεγραμμένων τ.

† Μανουήλ ἱερεὺς καὶ κληρικὸς Ἀβαράγων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων παρῶν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ ἅγιος σοφώτατος πρωτοκανονάρχος Δημήτριος ὁ Δελφινᾶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων παρῶν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ γραφεὺς Δημήτριος συμμαρτυρῶν ὑπέγραφα †. † Ὁ σακελλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης Ἱερεμίας διάκονος ὁ Χειμαδάς βεβαιῶν ὑπέγραφα †.

E cod. bibliothecae τοῦ ἁγίου τάφου Opli ed. Zachariae, Supplementum Basilicorum editionis Heimbachianae. Lipsiae 1846. IV. V. Praecedunt lineae duo, quae sunt argumentum instrumenti . . . [ἀπ'] ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς μελλούσης ἕκτης ἰνδ. τοῦ ςφκς' ἔτους καὶ παρέχειν ἑτησίως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρίτου χρόνου τὸ ἀναλογοῦν πρὸς δώδεκα μοδίων τὸ ὑπέρ[πυρον].

III. 6766 (1258) februario mense ind. I.

David Lacciotas Paschali filio Mastrogeri Pitzo vendit dimidium vineae.

† Ἐγὼ Δαυὶδ Λακκιώτης ὁ Μαγέσης, ἀδελφὸς τοῦ Ἀλεξίου, σὺν τῇ ὁμοζύγῳ μου Μαρίας πέπρακα μὲν πρὸς σέ κύριον Πασχάλην, υἱὸν τοῦ Μαστρογέρου ἐκείνου τοῦ Πίτζου, ἀπὸ τοῦ διαφέροντός μοι ἀμπελίου ἔλου τοῦ φυτευθέντος παρ' ἐμοῦ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου διὰ σιγιλίου εἰς δύοσιν κηρίου τὸ ἥμισυ τὸ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Μερέντζια πλησίον ὡς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἀμπελίου τοῦ παπᾶ Νικολάου ἐκείνου, ὡς πρὸς δυσμὰς τῆς δημοσίας ὁδοῦ, ὡς πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀμπελίου τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἰωάννου καὶ ὡς πρὸς νότον τῆς ὁδοῦ, ὑπὲρ οὗ ἡμίσεως τοῦ ἔλου ἀμπελίου ἀνελαβόμεν ἄπο σου τὸ συμφωνηθὲν τίμημα ἤγουν νομίματα ὑπέρπορα δέκα ἐπτά, καὶ ἐξεθέμην πρὸς σέ τὴν παροῦσάν μου τελείαν πρᾶσιν, δι' ἧς καὶ ὑφείλεις κατέχειν τὸ τοιοῦτον ὅλημισυ τοῦ ἀμπελίου μετὰ τῶν δικαίων αὐτοῦ ὡς κύριος ἀδέντης, ὡς τὸ κῆρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἐμοῦ εἰληφώς, παρεχομένου παρά σου κατ' ἔτος πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Θεοδώρων κηροῦ λίτρας δύο καὶ παρ'

ἔμοῦ διὰ τῆ ἕτερον ἡμισυ τοῦ ἀμπελίου αἱ ἕτεραι δύο λίτραι τοῦ κηρίου· δεφένδεις ἀπὸ παντὸς προσώπου, προστίμημα εἰς τὰ διπλάσιον. μηνὶ φεβρουαρίῳ κγ' ἰνδικτιῶνος α' †.

Σίγνον| Δαυὶδ Λακκιώτου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀλεξίου. Σίγνον| Μαρίας

τοῦ| Μαγέση

τῆς| συζύγου αὐτοῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπὶ τοῦ εὐτυχοῦς κράτους τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου, κυρίου Μαγφρέδου, υἱοῦ τοῦ αἰαυγούστου βασιλέως, κυροῦ Φερδερῆκου δευτέρου, χάριτι θεοῦ ὑψηλοτάτου πρίγγιπος Ταράγιου, τῆς τιμῆς τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου ἀγγέλου κυρίου, ἔτει ἤδη ἐγδόφ τοῦ ῥηγάτου τῆς Σικελίας τοῦ ῥηγὸς κυροῦ Κουράδου δευτέρου, βασιλοῦ καθολικοῦ, ἔτει ἤδη τετάρτῳ καὶ τῆς κυριότητος τῆς πόλεως Δυρραχίου, Βελαγράδου, Αὐλώνος, Σφηναρίτων λόφων καὶ τῶν ἐπικρατημάτων καὶ θεμάτων τῶν τοιούτων χωρῶν ἔτει πρώτῳ, ἡμεῖς οἱ ὁμόζυγοι, ὅτε Δαυὶδ Λακκιώτης ὁ Μαγέσης, ἀδελφὸς τοῦ Ἀλεξίου, καὶ Μαρίας, οἱ ἄνωθεν τοῦ παρόντος ὕφους τοὺς τιμίους καὶ ζωποιοὺς σταυροὺς οἰκείους χερσὶν ἐγχαράξαντες τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον κυρίαν, βεβαίαν, ἀμετάτρεπτον, ἀναλλόχοτον, ἀραδιούργητον, ἀπαρασάλευτόν τε καὶ ἀπερίεργον καὶ πᾶσαν τὴν τῶν θείων καὶ φιλευσεβῶν νόμων ἰσχὺν καὶ δύναμιν ἔξουσαν, καθάραν καὶ φανεράν πρᾶσιν μετὰ καθολικοῦ δεφενσιῶνος, ἔτι [δὲ] ἀπεντεῦθεν ἀπόδοσιν καὶ σωματικὴν παράδοσιν τοῦ ῥηθησομένου ἡμίσεως ὅλου ἀμπελίου τιθέμεθα καὶ ποιούμεν ἐκουσίᾳ ἡμῶν τῇ γνώμῃ καὶ αὐτοπροαιρέτῳ βουλήσει, ὡς ἀποβαλλομένης ἔμοῦ τῆς Μαρίας πᾶσαν καὶ παντοίαν νομικὴν βοήθειαν καὶ αὐτὸ τὸ βελειάνειον δόγμα τὸ ταῖς ἀπατωμέναις καὶ περιγραφομέναις γυναίξιν προσβοηθοῦν διὰ τὴν φυσικὴν ἀσθένειαν καὶ οὐ ταῖς πανούργοις, πρὸς σέ, κύριε Πασχάλην, υἱὸν τοῦ Μαστρογέρου ἐκείνου τοῦ Πίτζου, καὶ πρὸς τὸ εὐμπαν μέρος σου, καθὼς δηλωθήσεται, καὶ γὰρ τῇ πολλῇ ἡμῶν θελήσει καὶ ἀρεσκείᾳ πεπράκαμεν πρὸς σέ ἀπὸ τοῦ διαφέροντος ἡμῖν ὅλου ἀμπελίου τοῦ καὶ παρ' ἡμῶν φυτευθέντος εἰς τόπον τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Θεοδώρων τοῦ Ἰλυκέτου ἐπὶ ἔτησίῳ δώσει κυροῦ λιτρῶν τεσσάρων, τὸ ἡμισυ μετὰ τῶν δικαίων αὐτοῦ πάντων καὶ προνομίων τοῦ ἔντος καὶ διαχειμένου ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ ἐπονομαζομένῃ Μαρέντζια πλησίον ὡς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ τοῦ παπᾶ Νικολάου ἐκείνου τοῦ νομικοῦ

ἀμπελίου, ὡς πρὸς δυσμὰς πλησίον τῆς ὁδοῦ τῶν ἐκεῖσε ἀμπελίων,
 ὡς πρὸς βορρᾶν πλησίον τοῦ ἀμπελίου τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἰωάννου καὶ
 ὡς πρὸς νότον τῆς ὁδοῦ. ὑπὲρ οὗ ἡμίσεως τοῦ ὄλου ἡμῶν, ὡς δεδύ-
 λωται, ἀμπελίου ἀνελαβόμεθα ἀπὸ σοῦ τὸ ἀναμειταξὺ ἡμῶν συμφα-
 νηθὲν καὶ ἀρεσθὲν τίμημα ἧγουν νομίσματα ὑπέρπυρα δέκα ἐπτὰ,
 πραττόμενα διὰ δηνάρων τῶν ἀνά δώδεκα τὸ ὑπέρπυρον, καὶ ἐξεθέ-
 μεθα πρὸς σέ τὴν παροῦσαν τελείαν καὶ κυρίαν πράσιν, δι' ἧς καὶ
 ὑφείλεις κατέχειν τὸ τοιοῦτον ὄλον ἡμισυ τοῦ ῥηθέντος ἀμπελίου
 ἡμῶν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους κατὰ τελείαν καὶ
 ἀναφαίρετον δεσποτείαν, λόγον καὶ κυριότητα, ἧγουν νέμεσθαι, ἐκ-
 ποεῖσθαι, βελτιεῖν, προικοδοτεῖν, εἰς ε[ὐαγεῖς] οἴκους ἀφιεροῦν, οἰκεί-
 οῖς κληρονόμοις καὶ διαδόχοις ἀποπέμπειν καὶ πάντα ποιεῖν καὶ
 πράττειν σε ἐπ' αὐτὸ καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ, ὅσα τὸ δόξαν σοι ἐστὶ
 καὶ ὅσα ἐφείται τοῖς ἀληθέσι δεσπόταις ἐν τοῖς ἑαυτῶν διαπράττε-
 σθαι πράγμασιν, ὡς τὸ κῦρος καὶ τὴν ἐξουσίαν παρ' ἡμῶν εἰληφώς,
 μὴ ὄλως παρά τινος ἐμποδιζόμενος καὶ [κ]ωλυόμενος, μήτε παρ'
 ἡμῶν αὐτῶν, μήτε παρὰ τῶν μεθ' ἡμᾶς εὐρεθησομένων ἡμῖν γνη-
 σίων παιδῶν ἢ ἀδελφῶν ἢ ἀνεψιῶν ἢ ἐγγόνων ἢ ἀπεγγόνων ἢ θείων
 ἢ ἐξαδέλφων, μήτε παρ' ἑτέρου οἰουδήτινος προσώπου τὸ σύνολον,
 συγγενικοῦ τε καὶ ἐξωτερικοῦ, μείζονός τε καὶ ἐλάττονος. εἰ δ',
 ὅπερ οὐχ ἠγούμεθα, φανεῖ τίς ποτε τῶν καιρῶν καὶ χρόνων τὴν οἰ-
 ανοῦν ζήτησιν ἢ ἀγωγὴν ποιῆσαι κατὰ σοῦ ἢ κατὰ τοῦ μέρους σου
 ἕνεκεν τοῦ τοιούτου ἀμπελίου καὶ τῶν ὄλων δικαίων αὐτοῦ καὶ προ-
 νομίων, ἡμεῖς αὐτοὶ ὑφείλομεν ἴστασθαι καὶ δεφενδεύειν σέ τε καὶ
 ἅπαν τὸ μέρος σου μετὰ παντός τοῦ μέρους ἡμῶν καὶ ἀζήμιον πάν-
 τως καὶ ἀνενόχλητον διατηρεῖν σε· πλήν ὑφείλεις παρέχειν σύ τε
 καὶ ἅπαν τὸ μέρος σου πρὸς τὸ μέρος τῆς δηλωθείσης μονῆς τῶν
 ἀγίων Θεοδώρων καθ' ἕκαστον ἔτος τούτου ἕνεκεν κηροῦ λίτρας δύο,
 ὡς παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ μέρους ἡμῶν ἕτεραι λίτραι δύο τοῦ ἑτέρου
 ἡμίσεως ἕνεκα καὶ πλείον οὐδέν· ὅθεν καὶ ἐπερωτόμενοι ὁμολογοῦ-
 μεν καὶ κατατιθέμεθα ἐξασφαλιζόμενοι τοῦ διαφυλάξαι ἅπαντα τὰ
 ἐν τῷ παρόντι ὅφει ἀναταττόμενα βέβαια καὶ ἀπαράθραυστα· εἰ δ'
 ἴσως τοῦτο οὐ ποιήσομεν, ἀλλὰ καθ' οἰονδήτινα τρόπον καὶ πρόφα-
 σιν θελήσομεν ἀναβάλλειν τοῦ παρόντος ἡμῶν πρατηρίου ἐγγράφου
 ἄχρι καὶ μιᾶς κεραίας τῶν ἀναγεγραμμένων οὐ μόνον πρὸς τὸ τῷ μὴ

εἰσακούεσθαι ἡμᾶς, ἐφ' οἷς ἂν καὶ ἔχωμεν λέγειν, ἐκβαλλόμενοι δὲ καὶ ἀπὸ παντὸς δικαστηρίου ζημιωθῆσόμεθα ἡμεῖς καὶ τὸ μέρος ἡμῶν πρὸς σέ καὶ τὸ μέρος σου τὰ ἄνωθεν δηλούμενα ὑπέρπυρα δέκα ἐπτὰ εἰς τὸ διπλάσιον καὶ τὸ κατὰ νόμους πρὸς τὸ δημόσιον πρὸς τῷ καὶ οὕτως ἐρρῶσθαι τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον, ὅπερ ἐγράφη προτροπῇ ἡμῶν χειρὶ Γεωργίου διακόνου, πρωτονοταρίου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δυρραχίου καὶ ταβουλλαρίου τοῦ Παγάνου καὶ ἐρμηνεύθη ἡμῖν σαφῶς καὶ κατὰ ῥῆμα παρὰ τοῦ πανεντιμοτάτου σακελλίου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δυρραχίου καὶ ταβουλλαρίου κυροῦ . . . Κωνσταντίνου τοῦ Σισαινίου, καὶ ἀρεσθέντες προστρέψαμεν ὑπογραφῆναι παρὰ τῶν προσκληθέντων μαρτύρων μηνὶ φεβρουαρίῳ κγ' ἰνδικτιῶνος πρώτης, ἔτους ςψξς' †.

† Ὁ ἐν νοταρίοις καταγεγραμμένος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δυρραχίου καὶ ταβουλλάριος . . . ει . . . νιος παρὼν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. † Ἰωάννης ὁ Σεμνὸς παρὼν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. Ἀλέξιος ὁ Δαυὶδ παρὼν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. † *Ego presbyter Iohannes paramonarius de Uico Lacu testis sum* †. † *Ego presbyter Elias testis sum* †. † Ἀνδρέας τοῦ Μαῖτροκόστου παρὼν, ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ἐπίησα τὸν τίμιον σταυρὸν †. † Νε . . . ὁ Βουτην . . παρὼν, ὡς τὸ ὕφος δηλοῖ, μαρτυρῶν ὑπέγραψα †. † Ἀνδρέας, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ ἀπηχομένου ἐκείνου νομικοῦ κυροῦ Νικολάου, παρὼν, ὡς τὸ ὕφος δυλοῖ, μαρτυρῶν ἐπίησα τὸν τίμιον σταυρὸν †.

† Γεώργιος, πρωτονοτάριος καὶ διάκονος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δυρραχίου καὶ ταβουλλάριος Παγανὸς ὁ Ἀκτούριος, γράψας, συμμαρτυρῶν καὶ αὐτὸς ὑπέγραψα †.

Orig. membr. tabularii Veneti.

IV. (1306).

Ioannes Monomachus litteras dat ad imperatricem Cpleos Catherinam de Valois.

Τολμῶν ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου, δεσποινά μου ἀγία, ἀναφέρω ἐγὼ Ἰωάννης ὁ Μωνομάχος, ὅτι ἀπὸ πόσου χρόνου ἐδουλόθην πρὸς τὴν ἀγίαν βασιλείαν σου καὶ ἐποίας

προθυμίας καὶ πόσους ἐπρούφερω ἐκ τῶν μεγιστανῶν, καὶ ἐτάχθησαν καὶ ἐγν[ώσθησαν] τὰ συνδουλή μου, οὐ νὰ λάθῃ τὴν ἁγίαν βασιλείαν σου, ὅτι ὁ καὶ Φίληππος καὶ Μαθέως, [ὅπου ὑπήγαν νὰ] προσχηνήσουν τῆς ἁγίας βασιλείας σου περὶ δουλίας ἀναγγίαις τῆς ὅλης Ῥωμανίας, ἐλπίζω, ὅτι ἀνταναφέρουν ὑπὲρ μου. διὰ τέληαν πληροφορίαν ἔστιας τὸν ἀδελφόν μου σὺν τούτους [εἰς] δούλοσιν καὶ προσχηνήσιν τῆς ἁγίας βασιλείας σου. δέομαι οὖν δουλικῶς καὶ παρακλιτῶς [τὴν ἁγίαν] βασιλείαν σου, ὅσον ἐνεῖν δύνατον, νὰ εὐεργετήσῃς ἡς τὸν [αὐθέντην] τὸν βασιλέα πληροθῆ[ναι] ἀναφέρω τὸν τοιοῦτον προγεγραμμένον σὴ δουλι . . . ἔχουσιν τὴν βουλήν μου . . . σὺν ταῖς τοισανοῖς ἀποβλέπουσιν νὰ ἔλθουσεν [οἱ] προη[γούμενοι] μετὰ διολιστίως νη φοις . . . τῆς ἁγίας βασιλείας σου ἀλεδῆ καὶ μετὰ τινὸν ἐνταμάτων

Ex orig. tabularii Parisiensis edidit Du Fresne, Histoire de l'empire de Constantinople. Chartes 50.

V. (1306).

Constantinus Ducas Limpedaris litteras dat ad imperatorem Cpleos Carolum de Valois.

Περιπόθητε ἀυτάδελφε τοῦ πανευτυχεστάτου καὶ ὑψηλοτάτου ῥιγὸς τῆς Φραγγίας, ἄγιέ μου αὐθέντι καὶ σὺν θεῷ βασιλεῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ πάσης Ῥωμανίας. ἐγὼ Κωνσταντῖνος Δούκας ὁ Λιμπηδάρης τολμηρῶς ἀναφέρω τῇ ἁγίᾳ βασιλείᾳ σου, ὅτι πρὸ χρόνων πολλῶν συνεβουλεύθην μετὰ τοῦ κύρου Φιλίππου τοῦ Μαρκιανοῦ καὶ κύρου Ματθαίου τοῦ Μπαλμποῦ διὰ τὰς δουλίας, ὅπερ ἔρχονται αὐτῇ ἀναφερούσιν τὴν ἁγίαν βασιλείαν σου. ληπὸν ἐγὼ ἀποστάλην ἀπὸ τὰ κάστρι τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν εὕρισκόμενον παραφύσιν βασιλέα, ὅπως εὐρουσι τήπωται ἐξ αὐτοῦ βοήθειαν, ὅτι χρόνους τέσσαρι εἶναι ἀποκλησμαῖνα διὰ τὴν κακὴν τοῦ βουλήν· ὁ μὲν ἐλάβε τὸ πέρας, ὅτι βοήθειαν οὐκ ἀπορούσιν ὅτι νὰ ἔχουν, ἀνπερ ὅς ἀπεχέρτησα τοὺς τοιοῦτους προγεγραμμένους ἀνθρώπους τὸ τῆς πληροφορίας καὶ ἀσφαλείας ἐπὶ καματ . . . μετὰ ὄρκου ἐπιβήματε καὶ τοῦ φράται Σήμων ἐξ αὐτῶν νὰ τὸ πληροφορηθῇ τῇ βασιλείᾳ σου . . . ὁ μὲν διὰ τοῦ ἐλέος σου ἄς ἔλθῃ δύναμις ἐν συντόμως μὴ περχέρθῃ

καὶ τοῦ ἑλαῶς ὅπου ἀπαιμῆν. συμβῆ δὲ καὶ ἀπο . . . προσκηνή-
 σουν καὶ τινὲς τοὺς Τούρκους καὶ λαοθουν πωλῆ Χριστιανοί. ἀπλη-
 ροφύρηθι δὲ ἡ βασιλεία σου, ὅτι ὡσπερ νὰ ἦχες μέγαν φουσατόν
 ἐνταῦθα εἶναι καὶ . . . δηκὸν σῶμεν. πλὴν ἐγὼ ἀπὸ πολοῦ ἐργάζο-
 μαι καὶ πολοὺς ἐκατήγερρα . . . δουλόθησαν ἡς τὴν βασιλίαν σου.
 πρῶτω μὲν διὰ ἑνόμαν τῆς κραταίας καὶ ἀγίας μου κυρίας καὶ δε-
 σποίνης, καὶ ἀπὸ ἐδηκῆς μου ἐνεργῆας. ληπόν . . . ἡκα
 εἶδη δύναμη καὶ προσκυνήση τὸ ἀνατολικὸν μέρος περὶ τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως νη . . . μὴ ἔχης διότι τοσοῦτοι ἀνατολικοὶ εὐρί-
 σκόνται ἀπέσω, ὅτι ἀκείνη καὶ ἡμοῖς νὰ περασόμεθα καὶ νὰ σε τὴν
 παῖ ἰδίῳ . . . αὐθέντην, μόνον διὰ τοῦ ἐλέους σου . . . ἐνερ-
 γῆση τοὺς Ῥωμαίους ἡ βασιλείᾳ σου τὴνὰ ζητήματα, ἅπερ θέλουσιν
 ἀναφέρειν προγεγραμμένοι ἀγίαν τὴν βασιλείαν σου, διὰ τὸ νὰ γήνου-
 νεν καὶ προθημότεροι, καὶ ἀπεμήνη σὴν διάκρησιν καὶ ἐλεημοσίην
 τῆς ἀγίας βασιλῆας σου ἡ καὶ ὡς δούλος αὐτῆς τολμήσας ἀναφέρων.

Τοῦ δούλου τῆς ἀγίας βασιλείας σου Κων-
 σταντῖνος Δούκας ὁ Λημπεδάρις.

Ex orig. tabularii Parisiensis edidit Du Fresn., ibid. 51.

VI. (1306).

Ioannes hieromonachus litteras dat ad imperatorem Cyprios Carolum de Valois.

Τῷ ὑψηλοτάτῳ βασιλεῖ καὶ αὐτοκράτορι Ῥω-
 μαίων, κύρῳ Καρόλῳ . . . ἱερομόναχος εὐ-
 τελής.

Τῷ ὑψηλοτάτῳ βασιλεῖ καὶ αὐτοκράτορι Ῥωμαίων, λαμπροτάτῳ
 καὶ διαφανεστάτῳ κύρῳ Καρούλλῳ ὑγείαν, εὐθυμίαν καὶ ζωὴν πολυ-
 χρόνιον καὶ εὐδωσιν τῶν κατ' εὐδοκίαν θεοῦ θελημάτων αὐτοῦ καὶ
 ἐκπλήρωσιν εὐχομαι. ὁ περὶ τοῦ ἡλίου ἡ πείρα παρέστησε, τοῦτο περὶ
 τῆς βασιλείας σου ἡ φήμη ἐκήρυξεν, οὔτε γὰρ ἡδύτερον ἡλιακοῦ φω-
 τὸς ἢ κοινότερον ἀγαθὸν ἐν κόσμῳ γεγένηται, οὔτε ἐν βασιλευσίν ἢ ῥῆ-
 ξιν χρησιώτερος ἢ φιλανθρωπότερός σου τῷ γε νῦν χρόνῳ ἄδεται καὶ
 διαφημίζεται, καὶ πάλιν ὡσπερ ὁ ἥλιος οὐκ ἂν ἦν τοσοῦτον θαυμαστός,
 εἰ μόνος ἦν, ἀλλ' ὅτι καὶ σελήνην ἔχει ἀντιλάμπουσαν καὶ ἀστέρων χο-
 ρὸν περιλάμποντα, θαυμαστότερος φαίνεται, οὕτως καὶ αὐτὸς σὺ ἐαυ-

τοῦ λαμπρότερος καὶ διαφανέστερος τυγχάνεις τῆ κοινωνίᾳ καὶ συζυγίᾳ τῆς βασιλίδος, τῆς κάλλει καὶ εὐγενείᾳ καὶ φρονήσει καὶ ἀρετῇ ὑπερ-
 χούσης τῶν ἀπασῶν δεσποινῶν καὶ τῶν συναυγαζόντων ἀστέρων, τῶν
 τέκνων λέγω τῶν ὑπερλάμπρων, καὶ πάλιν ὡσπερ ἐπὶ τοῦ ἡλίου τοῖς μὲν
 τοῦ φωτὸς αὐτοῦ ἀπολαύουσι κέρδος, τοῖς δὲ στερηθεῖσι ζημίαι, οὕτω
 καὶ περὶ σοῦ λέγεται, ὡς ὅσοι ὑπὸ σοῦ ἡγεμονίᾳ τάττονται, τῶν τῆς σῆς
 εὐεργεσίας ἀγαθῶν ἀπολαύουσιν, ὅσοι δὲ ταύτης ἐκτός, τῶν μεγίστων
 καὶ καλλίστων ἐστέρηται· ἀλλ' ἐπειδὴ τοσοῦτος εἷς, ἐπιθυμοῦμεν
 φανῆναί σε καὶ ἐν τοῖς τόποις τούτοις· πλείστη δὲ γὰρ σκοτία καὶ
 ζόφος κατέλαβε τὰ ἡμέτερα. τί δὲ ἐστὶ τὸ καθ' ἡμᾶς σκότος ἢ τίς
 ὁ ζόφος; αἱ τῶν ἐθνῶν ἐπιδρομαί, αἱ αἰχμαλωσίαι, οἱ ἀφανισμοὶ
 τῶν πόλεων, τῶν κάστρων, τῶν χωρῶν, χρεῖα δὲ ἐν τούτοις τοῦ σώ-
 ζοντος καὶ λυτρωσομένου· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ θεὸς ἐγερεῖ καὶ τῇ δε-
 ξιᾷ ὑψώσει, εὐχόμεθα δὲ, ἵνα αὐτὸς ἐκεῖνος ὑπάρχεις. οἱ ἐντιμότα-
 τοὶ καὶ συνετώτατοι ἄνθρωποι οἱ τοιοῦτοι, οἵπερ τὴν σὴν ἀφιγμένοι
 βασιλείαν καὶ πιστοὶ τε βασιλείας, ὅσα περὶ τῶν τῆς Ῥωμανίας
 πραγμάτων ἀνήγγειλαν, εἰσὶν ἀληθῆ καὶ δεκτέα τὰ παρ' αὐτῶν· οἱ
 γὰρ ἄνθρωποι χρήσιμοι καὶ ἄξιοι πίστεως. ἡμεῖς δὲ εὐχόμεθα, εἴτε
 ἐν ταῖς τῆς Φραγγίας μέρεσιν, εἴτε ἐν ταῖς τόποις τούτοις ἰδεῖν σε
 καὶ προσκυνῆσαί σε. ὁ θεὸς διατηροῖ τὸ κράτος τὸ τῆς βασιλείας
 σου ὑγιές, εὐθυμον, πολυχρόνιον.

Ex origin. tabularii Parisiensis edidit Du Fresne, ibid. 53.

VII. 6883 (1374) 21. septembris ind. XIII.

Iulius de Altavilla Theodoro Cabasilae emphyteutice tradit fundum.

Σίγγον	Γουλίου δὲ Ἀλταβήλα
ἠκεῖα	χειρὶ προέταξεν.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύμα-
 τος ἀμὴν. Βασιλέβοντος τῆς ἐκλαμπροτάτης καὶ πανοψιλοτάτης καὶ
 ἐκλαμπροτάτης, κραταιοτάτης κυρίας ἡμῶν, κυρᾶς Τζουάννης, θεοῦ
 χάριτι Ἱερουσαλήμ καὶ Σικελίας ῥιγέννης, δουκίσσας Ἀπουλίας καὶ
 πριγγηπάτου Κάπουας, Προβεντζίας καὶ Φορκαλκερίας δὲ μάλλον καὶ
 καὶ Παιδιμόντε κωμήτισσας, ἔτι τε παντὸς πριγγηπάτου Ταράντου καὶ
 Ἀχαΐας, πόλεως τε καὶ νήσου τῶν Κορυφῶν. ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐ-